№ 3. Huhtikuulla 1900. 5:s vuosikerta.

Tilaushinta: 1 mrk. vuodelta.

Toimittajat: *I. Savolainen ja K. Reponen.*

Kehoitus maamme kuuromykille.

Suomen ensimmäisessä yleisessä kuuromykkäin kokouksessa, joka pidettiin Turussa, sikäläisen kuuromykkäinyhdistyksen kymmenvuotisen juhlan yhteydessä 1896, lausuttiin se toivomus, että piakkoin taasen pantaisiin toimeen yleinen Suomen kuuromykkäin kokous esimerkiksi Helsingissä, vuonna 1900, jolloin täkäläinen kuuromykkäinyhdistys voi viettää viisivuotista juhlaansa. Kerran lausuttuna on tämä ajatus pysynyt vireillä maamme kuuromykkäin kesken hiljaisena sopimuksena. Helsingin kuuromykkäinyhdistys täyttää ainoastaan rakkaan, hartaan toivomuksen, kun se nyt lausuu kuuromykille, kuuromykkäin suosijoille ja ystäville kutsumuksen saapua

toiseen Suomen kuuromykkäin kokoukseen,

joka pidetään täällä Helsingissä Helluntaipäivinä, (sunnuntaina ja maanantaina kesäkuun 3 ja 4 päivänä), vastaisuudessa ilmoitettavassa huoneustossa.

Samalla kehoitetaan kuuromykkiä ensi tilassa eli viimeistään *ennen toukokuun 20 päivää* lähettämään ehdotuksia kokouksen keskustelukysymyksiksi sekä ilmoittamaan, voisiko lähettäjä itse alustaa keskustelun esittämästään aineesta. Tämän ohessa ilmoitetaan, että Helsingin kuuromykkäinyhdistys puolestaan keskusteluaineeksi esittää seuraavat kysymykset:

1. — Luotettavan tilaston tarpeellisuudesta, joka tilasto koskisi

a) Suomen kuuromykkäin lukumäärää;

b) niitä ammatteja ja teollisuusoloja, joilla kuuromykät meillä ovat saaneet paikkoja, ja

c) työnantajain arvosteluja kuuromykkien kykeneväisyydestä työhönsä. (Keskustelun alustaa aistivialliskoulujen tarkastaja, maisteri *V. Forsius).*

2. — Voitaisiinko jotain tehdä jatkokurssien aikaansaamiseksi kehittyneempiä kuuromykkiä varten? (Alustaa toimittaja *J. Hirn).*

3. — N. s. lastentarhojen perustamisesta ala-ikäisiä kuuromykkiä varten. (Alustaa kuuromykkäin opettaja *D. F. Hirn,* kuuromykkä).

4. — Suomen kuuromykkäin sielunhoidosta. (Alustaa tohtorinna *Elli Heikel).*

5. — Eikö oppilasten lukua, joita kuuromykkäin opettajan yht'aikaa tulee opettaa, olisi rajoitettava suuremmassa määrässä kuin tähän asti. (Alustaa herra *Edvard Klöfverskjöld,* kuuromykkä).

6. — Mitä voitaisiin ja tulisi tehdä viittauskielen hoitoa ja kehittämistä varten;

a) kuuromykkäin puolelta?

b) valtion puolelta? (Alustaa herra *Axel Nordstedt,* kuuromykkä

7. — a) Koko maata käsittävän kuuromykkäin liiton perustamista, ja tämän yhteydessä

b) herra Albert Tallrothin esitys yhteisten matka-asiamiesten asettamisesta kuuromykkäin yhdistyksiä varten. (Alustaa herra *Valter Stadius,* kuuromykkä).

8. — a) Mitä voitaisiin tehdä kuuromykkäin henkisen ja siveellisen tilan korottamiseksi? ja tämän yhteydessä

b) Kuuromykkäinyhdistyksen tehtävä ja tarkoitus. (Alustaa rouva *Julia Stadius.*

9. — Eikö kuuromykkien, jotka kouluaikanaan ovat harjoitelleet jotain ammattia, tulisi saada lukea hyväkseen joku osa tästä ajasta, kun he lopetettuaan koulunkäyntinsä tulevat oppiin? (Lähetetty Tampereen kuuromykkäinyhdistyksestä).

Samalla saa johtokunta ilmoittaa, että on ryhdytty toimenpiteisiin, jotta saataisiin kokoukseen saapuville kuuromykille kokouksen ajaksi asunto ja ruoka niin halvalla kuin mahdollista. Mutta sitä varten olisi erittäin tärkeä, että kokouksen osanottajat ilmoittaisivat itsensä hyvissä ajoin. Sen vuoksi onkin ilmoittaumisaika määrätty *toukokuun 20 päivään saakka,* jonka jälkeen ei ilmoituksia mielellään oteta vastaan. Ilmoitukset ovat lähetettävät osoitteella: Valtioneuvoksetar Julia Stadius, Helsinki, Itä-Henrikinkatu 1.

Vielä ei ole päätetty, voidaanko saada kokouksen osanottajille alennusta pilettihinnoissa valtion rautateillä, mutta vastaisuudessa ilmoitetaan tarkemmin tästä asiasta samoin kuin muista yksityisseikoista.

Johtokunta rohkenee lopuksi kunnioittaen pyytää yleisöä huomauttamaan kuuromykkiä tästä kehoituksesta. Samalla pyydämme,

että maamme sanomalehdet hyväntahtoisesti painattaisivat tämän kehoituksen palstoillensa.

Helsingissä, huhtikuussa 1900.

Kokouksen johtokunnan puolesta:

Julius Hirn.

Julia Stadius.

Tallrothin muisto.

Albert Tallroth sun ijäksi
Vei luotamme kuoleman Herra.
On sammunut valoisa katseesi,
Joka vastaamme hymyili kerran.
Oot jättänyt myrskyisen maailman
Ja löytänyt rauhan ja sataman.
Niin, taistosi, vaivas' on vaimenneet
Ja unhoon uupuneet kyyneleet,
Kun enkelten kuorossa kiittäen sä
Saat laulella kiitosvirsiä.

Waan kelle sun muistosi kalliiks' jää,
Hän kuvaasi katseensa luo,
Ja menneitä aikoja mieleensä
Nuo kasvonpiirteet tuo.
On niin kuin hän vartalons' viehkeän
Taas näkisi eessänsä elävän:
Hän muistaa kun mykhien ilona
Niin tosityössä, kuin juhlina
Sun katseesi loistaen riemua loi
Ja mielihin intoa, toivoa toi.

Vaik', Albert Tallroth me näemme nyt
Sun kuvasi eessämme vaan,
Meist' älköhön silt' olko väistynyt
Sun henkesi milloinkaan!
Ei, saakoon se meit' yhä muistelemaan
Snn neuvojas', sanojas' uudestaan,
Ja kulkumme eteenpäin johtakoot.
Niin, Albert Tallroth sä silloin oot
Viel' varjosta hautaholvien
Meill' ystävä, auttaja ainainen.

Julia Stadius.

Suomentanut *Väinö Forsman.*

Saarna Pitkänäperjantaina.

Pitkäperjantai on kallis pyhäpäivä; me vietämme sen Jeesuksen kuoleman muistoksi. Meidän pitää silloin muistaa Vapahtajan kärsiminen ja kuolema. Jeesus kärsi vaivaa ja surua monella tavalla, silloin kun hän eli ihmisenä maan päällä. Viimeisinä päivinä ennen kuolemaansa Hän varsinkin kärsi paljon. Torstaina illalla Jeesus oli asettanut Pyhän Ehtoollisen, ja sitten Hän meni opetuslasten kanssa Getsemaanen yrttitarhaan rukoilemaan. Siellä Jeesus oli hyvin murheellinen ja suuressa tuskassa, kun Hän ajatteli kovaa kärsimistänsä. Varmaankin Hän silloin myöskin ajatteli ihmisten syntyä, joiden tähden Hänen täytyi kärsiä ja kuolla. Yrttitarhasta Jeesus vietiin sidottuna niinkuin pahantekijä Jerusalemiin vihollisten tykö yöllä. Ylimäisen papin ja Pilatuksen edessä Jeesus vielä todisti itsestänsä, mutta he eivät uskoneet Hänen pyhää sanaansa, vaan he tuomitsivat Hänen kuolemaan. Paljon Jeesus kärsi Pitkänäperjantaina kun pappein palvelijat ja roomalaiset sotamiehet löivät ja pilkkasivat Häntä. Sitten Hänen täytyi kantaa ristinsä Golgatan mäelle, ja siellä sotamiehet ristiinnaulitsivat Hänet.

Me olemme usein lukeneet kertomuksen Vapahtajan kärsimisestä ja kuolemasta. Kuitenkin me ymmärrämme sen heikosti eli huonosti, sillä tämä on *pyhä* asia, ja me olemme syntisiä ihmisiä. Yksin Jumala voi opettaa meitä oikein ymmärtämään pyhät asiat.

Jumala opettaa uskovaisia ihmisiä pyhän sanansa ja Pyhän Henkensä kautta. Raamatussa opetetaan monessa paikassa, että Jeesus kärsi ja kuoli sentähden, että ihmiset ovat tehneet paljon syntiä, mutta Jumala tahtoi armahtaa heitä. Johannes Kastaja opetti, että *Jeesus ottaa pois maailman synnin.* Ja Apostoli Johannas kirjoitti: *Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan veri puhdistaa meitä kaikesta synnistä.* Jo Vanhassa Testamentissä on kirjoitettu Vapahtajasta: *Hän on haavoitettu meidän pahain tekoimme tähden, ja meidän synteimme tähden on Hän hosuttu* eli lyöty, *Rangaistus on Hänen päällänsä, että meillä rauha olisi.* Kaikki ihmiset ovat ansainneet rangaistusta, sillä kaikki ovat tehneet syntiä. Jeesus otti pois rangaistuksen meiltä, kun Hän itse kärsi meidän edestämme. Hän tahtoo, että me saisimme ijankaikkisen rauhan, kun Jumala on antanut meille synnit anteeksi. Toisessa uskonkappaleessa me tunnustamme, että Jeesus lunasti ja vapahti meidät kaikista synneistä, perkeleen vallasta ja ijankaikkisesta kuolemasta. Syntiset ihmiset ovat perkeleen palvelijat ja orjat, mutta Jeesus tahtoo tehdä meidät vapaiksi. Hän tahtoo, että me olisimme Hänen palvelijansa ja omansa. Hän teki meidät vapaiksi eli lunasti meidät, silloin kun Hän viattomasti kärsi ja kuoli meidän edestämme. Jeesus teki tämän sentähden, että Hän rakastaa syntisiä ihmisiä. Hän itse opetti: *Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainoan Poikansa, että jokainen, joka uskoo Häneen, ei pidä hukkuman, mutta ijankaikkisen elämän saaman.*

Ajatelkaamme nyt Jeesuksen sanoja, jotka Hän puhui ristillä. Kun sotamiehet ristiinnaulitsivat Jeesuksen, niin Hän rukoili Jumalaa ja sanoi: *Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.* Jeesus ei vihannut sotamiehiä, vaikka he tekivät hänelle paljon pahaa. Hän rakasti heitä, niin kuin Hän vielä rakastaa syntisiä ihmisiä. Jeesus rukoili, että Jumala ei rankaisisi sotamiehiä heidän syntinsä tähden, vaan että Jumala antaisi heidän suuren syntinsä anteeksi. Jeesus armahti vihollisiansa ja rukoili vihollisten edestä. Silloin Jeesus opetti, että ihmisten myöskin pitää

rakastaa vihollisiansa ja antaa heille anteeksi. Jeesus antoi ihmisille esikuvan. Uskovaisten ihmisten pitää muistaa, mitä Jeesus teki, ja heidän pitää koettaa tehdä vähän samalla tavalla kuin Hän teki.

Ristillä riippuessaan Jeesus puhui myöskin toiselle pahantekijälle, joka oli Hänen vieressään. Tämä pahantekijä tiesi, että Jeesus oli pyhä, ja hän uskoi Jeesukseen oikein. Hän oli pyytänyt Jeesusta muistamaan ja auttamaan häntä. Tämä katuvainen pahantekijä oli tunnustanut, että hän ansaitsi kovan rangaistuksen, sentähden että hän oli tehnyt paljon syntiä ja suuria rikoksia. Jeesus puhui hänelle: *Tänäpäivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa.* Tämä oli suuri ja armollinen lupaus. Jeesus lupasi, että katuvainen pahantekijä saisi kaikki synnit anteeksi, ja että hän saisi olla Jeesuksen kanssa kuoleman jälkeen. Jeesus oli itse edeltäpäin sanonut opetuslapsille että Hänen verensä vuodatetaan syntein anteeksi antamiseksi. Jeesus voi antaa katuvaiselle pahantekijälle synnit anteeksi, sentähden, että Hän itse kärsi ihmisten rangaistuksen, kun Hän kuoli heidän edestänsä.

Jeesuksen ristin vieressä seisoivat Hänen äitinsä Maria ja opetuslapsi Johannes murheellisina. Jeesus puhui ystävällisesti Marialle: *Vaimo, katso sinun poikaasi.* Silloin Jeesus ajatteli Johannesta. Hän sanoi myöskin Johannekselle Mariasta: *Katso sinun äitiäsi.* Jeesus neuvoi, että Johannes lohduttaisi ja rakastaisi Mariaa riinkuin omaa äitiä. Jeesus totteli Jumalan käskyä vielä kuolemassa, sillä Hän vielä silloin kunnioitti ja rakasti maallista äitiänsä.

Puolenpäivän aikana Pitkänäperjantaina ulkona tuli pimeäksi. Kolmen tunnin aikana Jeesus ei puhunut, vaan Hän kärsi äänetönnä ja oli suuressa sieluntuskassa. Luultavasti Jeesus silloin ajatteli, ettu Jumala oli hyljännyt Hänet eikä auttaisi Häntä tuskasta, sillä Hän huusi: *Minun Jumalani, Minun Jumalani, miksi minun ylönannoit?* Jumala ei ollut hyljännyt eli ylönantanut Jeesusta, vaan Hän antoi Jeesukselle voimaa kärsiä loppuun asti. — Jumala antaa myöskin uskovaisille ihmisille voimaa ja lohdutusta, silloinkun he rukoilevat ja avuksi huutavat Häntä surussa ja hädässä.

Paljon ruumiintuskia ja kipua Jeesus kärsi ristillä. Hän valitti janoansa sanoilla: *Minä janoon.* Mutta nyt Jeesus tiesi, että

Hänen kärsimisensä heti loppui, ja että Hän oli tehnyt työnsä maan päällä loppuun asti. Jeesus ilmoitti tämän sanoilla: *Se on täytetty.* Jumala oli lähettänyt Poikansa vapahtamaan ihmisiä. Nyt Jumalan tahto oli täytetty ja lunastustyö oli tehty. Jeesus oli kuuliainen Jumalalle kuolemaan asti. Hän vapahti ihmiset perkeleen vallasta, niin kuin Jumala lupasi syntiinlankeemuksen jälkeen. Tämä Jumalan lupaus oli nyt täytetty.

Viimeiset sanansa Jeesus puhui Jumalalle rukouksessa: *Isä, sinun käsiisi annan minä henkeni.* Jeesus rukoili, että Jumala ottaisi Hänen henkensä, silloin kun Jeesus kuoli, ja henki lähti pois ruumiista. Jeesus opetti uskovaisia ihmisiä rukoilemaan Jumalaa luottamuksella vielä kuolemassa. Emme tiedä, mihin sielumme tulee, kun me kuolemme, mutta Jumala voi silloinkin varjella sieluamme kaikesta pahasta.

Jeesus lunasti meidät kuolemallansa sitä varten, että me hänen omansa olisimme, Hänen valtakunnassansa, Hänen alamaisenaan eläisimme ja Häntä palvelisimme ijankaikkisessa vanhurskaudessa, viattomuudessa ja autuudessa. Autuaat kuolleet palvelevat Jeesusta ijankaikkisesti taivaassa. Jumalan valtakunnassa maan päällä hurskaat ihmiset palvelevat Häntä jo tässä elämässä. Uskovaiset ihmiset *palvelevat Jeesusta* sillä tavalla, että he tottelevat Hänen käskyjänsä. He rakastavat ja auttavat muita ihmisiä, niinkuin Jeesus on käskenyt. He ovat kärsivällisiä surun ja kärsimisen aikana. He ovat kiitolliset Jumalalle Hänen hyvien lahjojensa tähden. He uskovat Herransa sanan ja luottavat Jumalan armoon katuvaisia ihmisiä kohtaan. He ylistävät Jumalaa siitä. He rakastavat Jeesusta, sillä he tuntevat Hänen.

Jeesus on sanonut: *Tämä on ijankaikkinen elämä, että he tuntisivat sinun, ainoan totisen Jumalan, ja sen jonka sinä lähetit, Jeesuksen Kristuksen.*

O Jumalan karitsa, Piinattu ristin päällä! Meit' armahtaa
Sä tahdoit', Vaikk' kärsit pilkkaa täällä; Syntimme Sinä kannoit,
Elämän meille annoit. Meit' armahda, o Jeesus!

N. H—s.

Kiinalainen kuuromykkäinkoulu.

(Kuvalla).

Neiti Vilhelmiina Arpiainen, joka on lähetyssaarnaajana Kiinassa, on lähettänyt meille kuvan kiinalaisesta kuuromykkäin koulusta. Kuvassa näette kuinka europpalainen rouva Mills ja kiinalainan opettaja opettavat kuuromykkiä. Rouva Mills opettaa sormilla ja kiinalainen mies opettaa suulla puhumaan. Pulpetteja ei ole, oppilaat istuvat lattialla. Seinällä on puutaulu, siinä näette kummallista kiinalaista kirjoitusta. Sekä kiinalaisella opettajalla, että myöskin oppilailla on kaikilla pitkä palmikko päässä. Se on kiinalainen tapa. Kaikki kiinalaiset käyttävät semmoista palmikkoa. Kiinalaiset itse eivät ole perustaneet kouluja kuuromykille eivätkä opeta heitä. Europpalaiset lähetyssaarnaajat ovat alkaneet opettaa siellä myös kiinalaisia kuuromykkä-lapsia. Kiinassa on hyvin paljon ihmisiä. Kiinassa on enemmän ihmisiä kuin missään muussa valtakunnassa maailmassa. Siellä asuu 400 miljoonaa kiinalaista. He ovat vielä melkein kaikki pakanoita. Ainoastaan muutamia tuhansia kiinalaisia on kristittyjä. Lähetyssaarnaajia on mennyt Europasta Kiinaseen opettamaan heille kristinoppia ja kastamaan heitä kristityiksi. Kiinalaiset eivät tahdo mielellään tulla kristityiksi. He tekevät usein paljon pahaa lähetyssaarnaajille. He tappavatkin heitä. Vielä viime vuonna tappoivat kiinalaiset muutamia europpalaisia lähetyssaarnaajia. On kuitenkin monesta kiinalaisesta tullut hyviä ja hurskaita ihmisiä, kun lähetyssaarnaajat ovat heitä opettaneet. Kuvassakin te näette kiinalaisen, joka jo taitaa opettaa kuuromykkiä lapsia. Häntä itseään ovat ensin europalaiset opettaneet ja niin on hän sitten ruvennut opettamaan kuuromykkiä veljiään.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Räisälässä, $19^{20}/_{4}00$.

Rakkaat, kaikki tämän lehden lukijat!

Nyt riennän tervehtimään teitä ja saan ilmoittaa itsestäni ja elämäni oloista. Olen ollut terveenä ja voinut hyvin, josta kiitos Jumalalle olkoon. Usein olen aikonut piirtää tähän lehteen, mutta jätin asian tekemättä.

Nyt tahdon kertoa itsestäni ja syntymäkodistani. Kotini on täällä Räisälässä, Kirkonkylässä. Yhden vuoden aikana kärsin keuhkokuumetta, jonka kautta kuulo katosi. Silloin pääsin murheiden päivien läpi kuuromykäksi. V. 1890 minut lähetti äitini Kuopion kuurojen kouluun. Koulukäyntini kesti 8 vuotta ja sen jälkeen on mennyt umpeen 2 vuotta kuin erosin koulusta. Koulunkäynnin lopetettuani kävin Herran Pyhällä Ehtoollisella.

Nyt asun äitini luona Räisälän pitäjässä. Meillä on oma talo, pelto, metsämaita ja karjaa, jonka lukua en viitsi kertoa. — Nykyään käyn kutomakoulua. Kutomakoulun läpi jo kävin 2 vuotta sitten. Olen oppinut hyvin kutomaan kaikenlaisia kauneimpia ja hienoja kankaita. Minulla on hauskempi, jos osaisin hyvin kaikkea kutoa oikein hyviä kankaita. Kankaiden näyttely oli täällä viime keväänä. Paljon arvoisia kansalaisia, herras- ja rouvasväkeä, muualta kävi näyttelyssä. Kutomataide herätti suurta huomiota monessa. Kankaitten näyttelyssä kutomakoulun opettajatar Niina Kontinen sai ensimmäisen palkinnon. Opettaa hän nykyään kutomataideteoksia. Rakastan asua omassa kodissa maalla, jota isänmaata rakastan. — Täällä oli eräs tuttavani, joka on kuuromykkä, Viipurista, kävi täällä käymässä tässä kuussa eräänä sunnuntaina. Oli hauska keskustella hänen kanssaan.

Minä kysyn, jos on kesäkoulu Kuopiossa tulevana kesänä? Kesä joutuu, ja sinä aikana riennän kesäkouluun, hymyillen, niinkuin pieni varpunen. Jos on kesäkoulu, niin on varmaan hauskempi matkustella suoraan Kuopioon sinne.

Nyt lopetan, ja lausun hyvästi Herran halttuun. Sydämmellisiä tervehdyksiä teille, tuttavilleni, ystävilleni ja kaikille opetta-

jattarille ja opettajille minulta. Herra olkoon teille armollinen ja laupias. Voikaa hyvin.

Kunnioituksella:
Anna Marila.

II.

Oulu, 9 p. Huhtikuuta 1900.

Olen usean vuoden lukenut Kuuromykkäin lehteä, enkä ole huomannut yhtään kirjoitusta täältä, vaikka meitä on täällä Oulussa useampia kuuromykkiä. Niin rupesin piirtämään muutaman rivin tervehtäen kaikkia opettajia, oppilaita ja kaikkia kuuromykkiä maassamme. Olen saanut opetusta luvussa, kirjoituksessa ja käsityössä opettajatar Liisi Elfvingin luona täällä Oulussa v. 1884, sitten olen käynyt Herran Pyhällä Ehtoollisella ensi kerran Pietarsaaressa v. 1889. Minä asun vanhempaini luona ja teen kaikenlaista käsityötä. Minä luen joka sunnuntai ja aina illoilla Raamattuani ja muita kirjoja, jotka ovat Jumalan sanaa. Kuuromykkäin lehteä luen myös ahkeraan, josta olenkin saanut monta opettavaista ja hyvää lukua. Olen iloinen kun saan tietoja kuuromykistä ja lukea heidän kertomuksiaan ja opettajain opettavaisia kirjoituksia Jumalasta ja hänen suuresta rakkaudestaan meitä kohtaan. Nyt lopetan, ja toivotan Jumalan siunausta kaikille opettajille, opettajattarille ja kaikille knuromykille ja lehden toimittajille.

Amanda Lampela.

III.

Oulussa, 9 p. Huhtikuuta 1900.

Olen nyt Oulun kenkätehtaan asioilla. Onnen epävakainen ratas on nyt kääntänyt paremman puolensa, sillä minä olen saanut paikan eräässä Flydströmin kenkätehtaassa. Minä saan hyvän palkan ja rahaa sain äidille paljon. Etukäteen niin paljon, että minulla on jo uudet vaatteet. Minun äitini on Oulussa luonani. Minun äitini asunto on mukava ja ruokaa saamme ostaa, mistä vaan tahdomme. On hauska olla täällä Oulussa. Minä olen nyt ensi aluksi hyvin tyytyväinen minun äitini luona kortteerissa. Kun minä osaan tehdä jokseenkin hyvää työtä, niin minä tahtoisin päästä suuremmalle palkalle, saadakseni paljon rahaa. Jääkää Herran haltuun! Hyvästi. Toivottaen nyt kaikille kuuromykille, opettajille ja opettajattarille hyvää vointia! piirrän

Kunnioituksella:
Kalle Ukonmaanaho.

Osoite: Kiiminki, Oulun lääni.

IV.

Turku, Huhtik. 16 p. 1900.

Rakkaat, tutut ja tuntemattomat Kuuromykkäin lehtien lukijat!

Ensimmäisen kerran saan tilaisuuden kirjoittaa suomalaiseen „Kuuromykkäin lehteen“. On ollut kovin hauskaa lukea sitä. Mieleni tekee kirjoittaa siihen. Ymmärrän hyvin Kuuromykkäin lehden sisällyksen ja mitä kuuromykät ovat kirjoittaneet. Minä tunnen muutamat kuuromykät, jotka ovat kirjoittaneet siihen. He ovat käyneet Turun kuuromykkäin koulua. On kovin hyvä, että „Kuuromykkäin lehti“ löytyy. Tahdon lukea mielelläni edelleen sitä. Saan ilmoittaa, että olen ollut terve ja olen voinut hyvin. Kiitos Jumalalle! Tahdon kertoa teille itsestäni.

Olen syntynyt Kiikalassa tammikuun 24 p., vuonna 1882. Kun olin lapsi, sairastuin korvistani, ja olin 3 vuoden vanha, kun tulin kuuromykäksi. Ja minulta katosi kuuloni ja myös puheeni että ääneni muuttuivat huonommiksi. Minun mieleni tekee, että kuulisin korvillani, mutta en osaa kuulla. Kyllä taivaassa kuuromykät saavat kuulon ja puhetaidon. Kyllä Jumala rakastaa heitäkin. Maan päällä he voivat oppia kouluissa tai kodeissa lukemaan Jumalan sanaa.

Nyt minulla ei ole äitiä eikä isää. Äitini kuoli marraskuussa vuonna 1889 ja sitten isäni kuoli tammikuussa vuonna 1890 He kuolivat Kiikalassa. Ja sitten minut lähetettiin Turun kuuromykkäin viittauskouluun, kun olin 8 vuoden vanha. Olen käynyt kou-

lua 7 vuotta. Pääsin Herran Pyhälle Ehtoolliselle vuonna 1897. Minulla on 2 sisarta ja 1 veli. He oleskelevat Kiikalassa. Nyt olen 18 vuoden vanha. Minä asun Turussa tätini luona. Ja käyn Turun paitatehtaalla työssä. Paitatehtaan omistaa kunnallisneuvos G. A. Petrelius. Hän on kovin hyvä ja rikas mies. Olen kovin tyytyväinen ja onnellinen siellä. Siellä on hyvä olla. Sieltä saadaan joululahjoja, joululehtiä ja kuvia. Siellä on 3 kuuromykkätyttöä, nimittäin Erika Grönroos, kotoisin Perniöstä, Hilma Sundberg Pöytyältä ja minä.

Jumala siunatkoon ja varjelkoon teitä. Sydämmellinen tervehdys lähettää teille. Neiti Erichille paljon terveisiä minulta. Myöskin paljon terveisiä rakkaille opettajattarille ja opettajille. Hyvästi! Ystävyydellä

Emilia From.

Waasasta.

(Jatkoa viime numeroon.)

Kaikkien kuuromykkien pitää ruveta yhdistyksen jäseneksi. Siellä saavat he kuulla hyviä esitelmiä ja oppia paljon hyvää, sekä käytöksen että muun puolesta, kun on vaan taitava puheenjohtaja yhdistyksellä. Hengellisiä esitelmiä pitäisi myös pitää yhdistyksien kokouksissa, sillä kuuromykät eivät paljon ymmärrä kirkossa papin saarnaa. Kokouksissa saavat he tavata toisiansa, kertoa toistensa kanssa, se virkistää heidän elämätänsä. Sairauden tapahtuessa saavat he myös apua yhdistykseltä. Kun minä olin vähän aikaa ollut yhdistyksen jäsenenä, niin tulin huomaamaan, kuinka äärettömästi minä opin pitämään kuuromykistä ja tahtoni oli pitää huolta enemmän kuuromykkäin yhdistyksen jäsenistä ja puhua heille, mutta oli minulle huonoa se, kun en taitanut viittomakieltä. Minun täytyi aina usein kirjoittaa ajatukseni paperille, jotka sitten A. Tallroth-vainaja tulkitsi viittomalla kuuromykille. Minä näet en ole yhtään käynyt kuuromykkäin koulua.

Viime kesänä oli ajatukseni ruveta toimittamaan Joululehteä kuuromykille, mutta en ole saanut tietoa painokustannuksista. Kun minä istun työssäni, niin aina nousee pääläni sama ajatus: jos koettaisin tänä vuonna ruveta sitä toimittamaan. Ja olen ajatellut että Joululehden tulisi olla paremman kuin ennen, sekä halvemman. Sekä suomen- että ruotsinkielellä pitäisi kirjoittaa samat kertomukset ja vihdoin lehden pitäisi olla suuremman kuin ennen. Kuvia pitäisi siihen hankkia kuuromykkäin kongressista Pariisissa ja Köpenhaminan kuuromykkäin yhdistyksen talosta, juhlista, tärkeimpien henkilöiden muotokuvia, Suomen vanhoista ja uusista kuuromykkäin kouluista y. m., kertomuksia y. m. Jos minun ajatukseni tulisi hyväksytyksi, niin pyytäisin lähettämään minulle myöntävän vastauksen Toukokuulla.

Ensi Syyskuun 1 päivänä aijon matkustaa Kurikkaan opettelemaan viittomakieltä Kurikan kuuromykkäin koulussa.

M. Mäkinen.

Pieniä tietoja.

— **Aistinviallisten sielunhoito.** Koulutoimen ylihallitus on ehdottanut senaatille, että myönnettäisiin 2,500 markan apuraha kahtena vuotena aistinviallisten sielunhoitoa varten. Tämä apuraha annettaisi sitten jollekin papille, joka sitä hakee ja saisi hän valmistua aistinviallisten papiksi. Hänen pitäisi 2 vuoden aikana seurata opetusta maamme eri aistinviallisten kouluissa että hän tulisi tuntemaan eri opetustavat.

— **Tietoja Helsingistä.** Sunnuntaina Maaliskuun 18 p. oli Helsingin k.-m. yhdistyksessä jäsenvaali. Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen herra J. Hirn, varapuheenjohtajaksi herra V. Stadius, kirjuriksi rouva Stadius. Toimikunnan jäseniksi rouva Stadius, herra Stadius, neiti Eklund, herra Forsius, herra Vestling, rouva Heikel. Samana sunuuntaina oli 1-vuotinen muisto yhdistyksen perustaja Tallrothin viimeinen maallisten jäännösten saatto rautatien asemalle.

Maaliskuun 26 p. oli päivä, jolloin Tallroth-vainaa täyttäisi 29 vuotta. Edellisenä päivänä (sunnuntaina) oli yhdistyksen huone juhlallisesti valmistettu. Tallrothista oli iso valokuva saatu valmiiksi. Se oli ehtoolla kello 6:den aikana ensikerran nähtävänä peiton alta. — Ensin puhui opettaja, herra Hirn. Hän muistutti Tallrothin lapsuuden ajoilta ja kuinka Tallroth ensin alotti opintoansa kuvanveistossa. Varapuheenjohtaja, herra Stadius kertoi yh-

distyksen aikaansaamisesta ja sanoi olevansa kiitollinen että yhdistys on niin edistynyt, mutta ei helpolla, vaan vaikeilla, uhraavaisilla käsillä ja ajatuksilla. Yhdistyksen kirjuri, rouva Stadius luki oman kirjoittamansa runon „Tallrothin muisto". Neiti Eklund avusti sen viittomalla kuuromykille. Vielä kertoi herra Norstedt vainaasta kauniin elämän työn ja ystävyyden osoituksen yhdistyksen sekä kaikkia kuuromykkiä kohtaan. Herra Vestling muistutti sitä vaikeata alkua, kuinka yhdistys sai kokea alusta.

Huhtikuun 12 p. kävi Helsingin k.-m. yhdistyksen muutamat nuoret miespuoliset jäsenet laululla tervehtimässä puheenjohtajaansa herra J. Hirniä hänen nimipäivänsä johdosta. Sen perästä panivat he ison kukkaiskorin pöydälle, jonka kuuromykät naiset pyysivät sillä pienellä lahjallansa saavansa muistaa herra Hirniä.

Lauvantaina Huhtikuun 28 p. sai saman yhdistyksen varapuheenjohtaja, herra Valter Thure Stadius nimipäivälahjaksi yhdistyksen jäseniltä vastaanottaa kauniit kirjoitusneuvot. T. k.-m. yhdistys on ollut olemassa 5 vuotta. Sentähden kuuromykät tahtoivat muistaa herra Hirniä ja Stadiusta, kun he ovat olleet uskollisesti niin pitkän työajan yhdistyksen hyväksi ja toivovat, että he vieläkin auttavat ja ovat avosydämmisiä heikompienkin tarpeesen. Rouva Stadius on myöskin ollut 5 vuotta uskollinen yhdistyksen kirjurina. Harva on se päivä, jolloin häntä ei näkynyt olevan saapuvilla.

Rouva Eklund on kivuloisuudensa takia täytynyt mennä Kangasalaan terveelliselle ilmalle. Hänen tyttärensä Elma on myös äitillänsä apuna siellä. Nyt rouva Elli Heikel joka sunnuntai saarnaa Jumalan sanaa kuuromykille. Rouva Heikelin saarnat ovat niin lämpimiä ja avonaisia, sillä hän puhuu ja viittaa kovin harvaan, että kaikki hyvin ymmärtävät. Opettajatar, neiti Anna Heikel on pitänyt Jumalanpalvelusta Helsingin k.-m. yhdistyksessä Maaliskuun 18 ja 25 p., (sunnuntaina). *M. S.*

Ilmoituksia.

Terve tyttö

syntynyt Mikkelissä 7 p. Huhtikuuta 1900.

Maria ja Jakob Smott.

Kesäkoulua ei pidetä ensikesänä Kuopiossa.

N. Helsingius.

Sisältö: Kehoitus maamme kuuromykille. — „Tallrothin muisto", (runo). — Saarna Pitkänäperjantaina. — Kiinalainen kuuromykkäin koulu (kuvalla). — Kirjeitä kuuromykiltä I, II, III, IV. — Waasasta (jatkoa). Pieniä tietoja. — Ilmoituksia.

Mikkelissä, Aleks. Kasurisen kirjapainossa.